

kelig været de mest effektive lobbyister i den her sag; de har fået Socialdemokraterne til at tro på, at provinsen og de tyndtbefolkede områder stort set ville bryde sammen, at store sociale skævvridninger ville komme igennem osv. osv., på trods af at vi har rapport på rapport liggende, ikke mindst dem, vi har bedt om at få fra Transportrådet, som har vist, at sådan er billedet ikke.

Men i stigende grad sagde vi højt: Hvad sagde vi? Og det ser ud til, at det er på vej til nu at gå absolut så nedslående, som man kunne forestille sig. Jeg håber, at ministeren i løbet af dagen dog får sagt nogle ting, der kan opmuntre én lidt mere end det, vi har hørt indtil nu.

Og så til spørgsmålet om Storebælt – dér sagde vi det; jeg ville ønske, man på sin gravsten kunne skrive: »De andre fik ret, de var bedre, end vi troede.« Eller at vi i det mindste kunne skrive: »Vi havde ret, men vi fikse den«. Og at der ikke bare skal stå: »Hvad sagde vi?«

Men når vi kommer til det dér med priserne. SF var jo – hvad der sådan lige bør huskes – faktisk også sammen med dele af det daværende VS enige om at have jernbanen på Storebælt. Der var endda nogle af os, der arbejdede forholdsvis aktivt for den på et meget tidligere tidspunkt, end den var vedtaget i partiet, og som også arbejdede for, at vi skulle kunne få bilerne over, altså ganske vist i en biltogsløsning, fordi vi syntes, det var problematisk at bygge to broer.

Det, vi kunne se der ville ske med bilbroen, da man begyndte at undersøge dens økonomi, var, at regeringens mål om at holde taksterne helt oppe, hvor de fulgte færgespriserne, ville man ikke opfylde, for det ville give for få biler.

Og man vidste godt, at den sammenhæng ikke kunne holde. Derudover var økonomien utrolig skrøbelig. Og det, der jo faktisk er sket, er, at vi nu står præcis, som vi sagde, med en strategi, hvor man har sat prisen ned, og man har sat den ned, og man har sat den ned, og derfor har man så i et eller andet omfang fået de dér biler til at køre der, i det omfang som er nødvendigt af økonomiske grunde, men med et meget sørgeligt resultat for miljøet.

Og jeg vil godt hertil spørge ministeren, om hun ikke vil gå op og bekræfte, at samtidig med at det er blevet billigere at køre på Storebæltsbroen, ikke mindst for lastbilerne – det synes jeg lige vi skal have med her; det er dér, det er

gået helt galt – så er det blevet dyrere for jernbanerne. Bare i løbet af den tid, der har været åbent her, er det blevet dyrere at køre over med jernbane på Storebælt.

Jeg vil også gerne have ministeren til at forklare, hvordan DSB skal komme ud af den klemme. Jeg ved godt, at på Øresundsbroen ser det bedre ud. Men med hensyn til Storebæltsbroen, hvordan skal DSB komme ud af den klemme, de er fanget i nu, med den dér evindelige leje, de skal betale af brugen af Storebæltsbroen? Med hensyn til de 200 mio. kr., vi skulle forhandle om den kollektive trafik, var der jo ved at komme et forslag – det var ikke fra ministeren, det skal retfærdigvis siges; jeg ved ikke, hvor det stammede fra – om, at de skulle bruges til DSB's overfarter på Storebælt. Det ville jo simpelt hen betyde, at det røg lige ned i det hul, der hedder Storebæltsøkonomi. Og det har faktisk vist sig at være et stort hul. Det er gået sådan, som vi sagde: man har udskudt og udskudt og udskudt tilbagebetalingstiden.

Den begyndte med at være 17-19 år, da loven blev vedtaget. Så flyttede den sig, og den har flyttet sig umærkeligt – for det er ikke noget, man har gjort et stort nummer ud af – og jeg mener, den er oppe på 37-39 år nu i de sidste ting, der er kommet.

Jeg vil godt spørge ministeren, hvordan det går til, at sådan en flytning kommer, uden vi får det igennem. Ja, ministeren ser så overrasket ud, men jeg går ud fra, at også ministeren har læst den rapport, der hedder »Brobyggerne & Bilernes Bro«, der kom her for kort tid siden, hvor man altså fuldstændig minutiøst gennemgår med henvisning til referater osv., men altså også til ting, der faktisk er blevet sagt stiltfærdigt, hvad der er sket med tilbagebetalings-tiden.

Jeg vil også gerne spørge ministeren: Hvad kom der ud af den dér historie med, at man skulle prøve at have forlænget skattelettelse? I og med at man brugte den lange tid på selskabsskatundgåelsen, fik man jo faktisk en del penge. Så kom der minsandten forslag om, at det skulle udvides yderligere, fordi broen har det dårligt økonomisk. Jeg håber, vi kan få ministeren til at sige, at vi har hørt det sidste ord om Storebælt og yderligere favoriseringer; går det galt med økonomien, må vi se i øjnene, at den skal klares over skatten. Vi skal ikke blive ved med at genne flere biler ind på den.